

РЕШЕНИЕ

№ 85

гр. Тетевен, 20.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ТЕТЕВЕН, II - СЪСТАВ ГРАЖДАНСКИ, в
публично заседание на двадесет и втори май през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: Марио Д. С.ов

при участието на секретаря Катя М. Христова
като разглежда докладваното от Марио Д. С.ов Гражданско дело №
20224330100928 по описа за 2022 година

Предявен е осъдителен иск с цена 10 000.00 лева и посочено основание чл.45,в-ка с
чл.52 ЗЗД и чл.432 КЗ.

Ищцата твърди, че при пътнотранспортно произшествие, причинено виновно от
застрахован при ответника водач, са и причинени телесни повреди. Обстоятелствата, при
които е настъпило събитието, са следните:

-На 16.06.2022г. водачът х управлявал л. а. марка „Ауди“ с д. к. № х по път III 3082.
Около км. 26+569 в посока ПП I-4 км 07+100 водачът нарушил правилата за движение по
пътищата, отнел **предимството на лек автомобил марка „Опел“, модел „Корса“** с дкн №
хх вследствие на което настъпил сблъсък между двата автомобила и са причинени телесни
повреди на ищцата. Във връзка с ПТП е образувано д.п. № 46/2022 г. по описа на РУ-
Ябланица и пр. пр. № 2674/2022 г., по описа на РП - Ловеч, ТО - Тетевен. Водачът х е
нарушил правилата за движение по пътищата: чл. 5, ал. 1, т. 1 от ЗДвП - като с поведението
създал опасност и пречки за движението и поставил в опасност живота и здравето на
пътниците, намиращи се в управляваното от него МПС, чл. 20, ал. 1 от ЗДвП - като не
контролирал непрекъснато управляваното от него МПС; чл. 20, ал. 2 и чл. 21, ал. 1 от ЗДвП -
като се движил с несъобразена и неразрешена скорост, чл. 47 от ЗДвП - приближавайки се
към кръстовище, не се е движил с такава скорост, че при необходимост да може да спре и да
пропусне участниците в движението, които имат предимство, чл. 50, ал. 1 от ЗДвП - на
кръстовище, на което единият от пътищата е сигнализиран като път с предимство, не е
пропуснал МПС, което се движи по пътя с предимство.

Водачът е имал възможност да предотврати настъпването на ПТП, ако не е бил нарушил посочените правила за движение по пътищата.

Травмите, причинени на ищцата се намират в пряка причинно- следствена връзка с настъпилото ПТП. Прекият делинквент е извършил деянието виновно при форма на вината непредпазливост. Водачът не е предвиждал настъпването на общественоопасните последици, а именно, че ще причини ПТП, в резултат на което ще пострада З. В., но е бил длъжен и е могъл да ги предвиди и предотврати, ако не е бил допуснал посочените по-горе нарушения на правилата за движение по пътищата.

Вследствие на настъпилия удар на пътничката З. В. е приета в МБАЛ ххх, където е поставена следната диагноза: Гръдна травма; Фрактура кости VIII синистра, Хемоторакс синистра; Контузио корпорис - хематома торацис ет абдомен. Пострадалата е изпитвала и продължава да изпитва силни болки, дискомфорт, трудности при придвижването. Травмата е оказала изключително негативно влияние върху личния, семеен, професионален и социален живот на доверителя ми, което е довело до промяна в неговото поведение. З. е станала по-страхлива, лесно раздразнителна, избухлива и поС.но напрегната. Вследствие на преживяното З. е развила остра стресова реакция и душевно разстройство. Започнало да изпитва оплаквания от страна на сърдечно-съдовата система.

Вследствие на причинените травми качеството на живот на пострадалата изключително много се е влошило - както в емоционален план, така и физически. Множеството манипулации, процедури, болки, неудобства и лишения, които ищцата търпи следствие на претърпяното ПТП, са се отразили на всеки аспект от живота ѝ. Станала е раздразнителна, избухлива, нервна, лесно ранима.З. търпи множество болки и страдания, изразяващи се в болничен престой, множество медицински прегледи и процедури, обездвижване, поставяне в зависимост от близки хора за задоволяване на естествените физиологични нужди, изключително силен стрес и шок от създалата се ситуация. Предвид изложеното считаме, че справедливо и съобразено с трайната съдебна практика би било обезщетение за неимуществените вреди, търпени от З. В. е в размер на 10 000 лв.

Процесното ПТП е настъпило на територията на Република България и за л. а. марка „Ауди“ с д. к. № х има сключена застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите с ответника по полица № BG1021122000148568, валидна до 08.01.2023г., което ангажира отговорността му за заплащане на обезщетение за претърпените от ищеца имуществени и неимуществени вреди. На 21.09.2022 г. е депозирана от ищеца молба- претенция с вх. № ххх за заплащане на обезщетение за претърпените от доверителя ми неимуществени и имуществени вреди вследствие на ПТП. Ответникът е образувал щета с № 2210028508. Към настоящия момент застрахователят не е удовлетворил претенцията ни, с оглед на което за ищеца възниква правен интерес от предявяване на настоящия иск.

Счита, че тъй като застрахователят не е изпълнил законовото си задължение да определи и изплати обезщетение по доброволен ред, същият следва да понесе отговорността за забавеното плащане. Ищецът е предявил своевременно претенцията си пред застрахователното дружество.Застрахователното дружество е проявило пасивност, не е

изпълнило задълженията си по чл. 496, ал. 3 от КЗ и не е предприело никакви действия по приключването на щетата в законоустановения срок. Чл. 409 от КЗ предвижда възможност за застрахователя да се освободи от задължението си за заплащане на законна лихва, ако изпълни задължението си да уреди по доброволен ред претенцията на пострадалото лице. В конкретния случай застрахователят не е изпълнил това свое задължение, поради което не намираме основания за освобождаването му от отговорността за забава.

Моли да бъде осъден ответника ЗД „Бул Ине“ АД да заплати обезщетение за неимуществени вреди в размер на 10 000 (десет хиляди) лева, настъпили вследствие виновно причиняване на ПТП на 16.06.2022г., при управление лек автомобил от застрахован при ответника по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите водач - х.

Моли върху така определените като обезщетение суми да се присъди и компенсаторна лихва в размер на законната такава по чл. 86, ал. 1 ЗЗД, от датата на увреждането до окончателното изплащане на обезщетението, както и да бъдат присъдени и направени разноски по делото, включително и адвокатско възнаграждение.

В срока по чл. 131 от ГПК е депозиран писмен отговор на исковата молба от ответника, в който същия оспорва иска изцяло по основание и размер. Оспорва да е причинен деликт от страна на водача на л.а. „Ауди“ с рег. № С О хх - хх. Оспорва да е действала противоправно и виновно в причинна връзка, с което да е настъпило процесното ПТП. До настоящия момент няма влязла в сила присъда, която да е задължителна по реда на чл. 300 ГПК.

Оспорва механизма на ПТП, като счита, че представените по делото доказателства нямат установителен характер по отношение начина на настъпване на ПТП. Без да е установен механизмът на ПТП, не може да бъде направен извод, за това кой от участниците е действал противоправно, а без установено противоправно поведение, не подлежи на приложение презумпцията за вина по чл. 45 ал. 2 ЗЗД, доколкото вината представлява субективно отношение към определено противоправно поведение или резултат. Оспорва изложените от ищеца твърдения относно механизма на ПТП. Оспорва посочения механизъм на ПТП в КП за ПТП, приложен с исковата молба. Твърденията на ищите за търпени вреди, произтекли пряко от непозволено увреждане, подлежат на пълно и главно доказване.

Оспорва иска по размер. Твърди, че претенцията не отговаря на икономическата конюнктура в страната и вредата, като се явява прекомерна. По твърдения в исковата молба на 16.06.2022г. З. В. е била участничка в ПТП като пътничка в лек автомобил. Данните от представена медицинска документация на нейно име удостоверяват, че вследствие на пътния инцидент е получила следните телесни увреждания:

-Контузия с кръвонасядане в лявата гръдна половина;

-Контузия с кръвонасядане в областта на дясната тазобедрена област и коремната стена;

-Съмнение за счупване на 8-мо ребро в ляво;

Данните са от представени:

-Два броя Фиш за спешна медицинска помощ (единия е напълно нечетлив), втория е от 16.06.22г.. с Работна диагноза: Травма на гръдния кош.

-Епикриза по ИЗ № 876 от Хирургично отделение при МБАЛ - ххх ЕООД, за периода 16.06.22г. - 22.06.2г.. с Окончателна диагноза по МКБ: S20.2 Гръдна травма: S22.30 Фрактура косте VIII синистри; S27.10 Хемоторакс синистра: T00.8 Контузио корпус - хематома торацис ет абдоминис {*Счупване на 8-мо ребро в ляво, Наличие на кръв в гръдната кухина в ляво, Контузия с кръвонасядане на гърдите и корема*}; -Амбулаторен лист от 18.07.22г, (преглед от кардиолог), с Основна диагноза по МКБ: ПО Есенциална (първична) хипертония.

Представената медицинска документация удостоверява, че на 16.06.2022г. З. В. е била прегледана от екип на СМП на мястото на пътния инцидент с констатация за травма на гръдния кош. Била е приета в болнично заведение, където са били проведени диагностични и лечебни мероприятия. Въпреки, че в диагнозата на издадената Епикриза е записано счупване на 8-мо ребро в ляво и „Хемоторакс синистра“ (т.е. *наличие на кръв в лявата гръдна половина*), в описаните образни изследвания (двукратна рентгенография) на гръден кош и бял дроб няма категорични данни за счупване на ребро в ляво, а само съмнение, както няма описани данни за наличие на кръв в лявата гръдна половина (хемоторакс): Първото описание - „Обс.Г-ервацио - съмнение) Фрактура косте VIII синистра. Разгънат бял дроб. Ключици - б.о. (*без особености*); Второто описание - „Двата КД (*косто-диафрагмални синуса*) не отварят напълно. Кор - за възрастта“. В описаното ултразвуково изследване (УЗД) на коремни органи няма данни за травматични увреждания. След медикаментозно лечение е изписана в „Добро общо със.ие, без оплаквания, афебрилна. Дишане - двустранно везикуларно. Дих. честота - 16 в минута....“.

Предвид на представените медицински данни може с категоричност да се каже, че вследствие на пътния инцидент З. В. е получила повърхностни наранявания - кръвонасядания в лявата гръдна половина и дясната долна част на коремната стена и тазобедрената област. Тези повърхностни наранявания са причинени, най-вероятно, от поставен предпазен колан. Причинили са болка и страдание (лека телесна повреда, по смисъла на чл.130, ал.2 от НК - без увреждане на здравето), с оздравителен период около две седмици.

Данните за счупване на 8-мо ребро в ляво и наличие на хемоторакс не са категорични, според представените медицински данни (за реброто е изказано единствено съмнение за счупване, а в описанието на рентгеновото изследване никъде няма записано наличие на хемоторакс). Поради това разминаване (диагноза и описани образни изследвания) е необходимо вещото лице по делото да се произнесе, като ползва непосредствено носителя на рентгеновата информация (рентгенови снимки или диск).

Счита, че исканата сума за обезщетение е завишена, даже и да се докаже, че има счупване на едно ребро (лека телесна повреда - до 20 дни възстановителен период) или хемоторакс (който, вероятно ще бъде доста минимален - лека телесна повреда, без опасност за живота), за което се съди и по описаното в епикризата лечение.

В случая съществен е въпросът, свързан с тълкуването и прилагането на чл. 52 ЗЗД и по-конкретно относно критериите, които имат значение за определяне на справедливо обезщетение за неимуществени вреди при деликт, както и относно задължението на съда да обсъди и анализира всички релевантни в тази връзка обстоятелства и въз основа на съвкупната им оценка да определи паричния еквивалент на вредите. По правния въпрос, са налице задължителни за съдилищата указания, дадени с ППВС № 4/1968 г., доразвити с трайната практика на ВКС по реда на чл. 290 ГПК, според които понятието „справедливост“ в нормата на чл. 52 ЗЗД не е абстрактно, а е винаги свързано с преценка на редица обективно съществуващи, конкретни обстоятелства. За да се определи справедлив размер на обезщетението за претърпените от деликт страдания при смърт на близък, от съществено значение са критериите относно съществуващите приживе отношения между пострадалия и лицето, което търси обезщетение за неимуществени вреди, интензитета и продължителността на накърняване на психичната му сфера, както и икономическата конюнктура в страната към момента на увреждането, обосноваваща общественно-оправданата мярка за справедливост, за в случай на телесни травми следва да се обсъдят характерът на увреждането, извършени ли са медицински манипулации и какви, срока на възстановяване, допълнителното влошаване състоянието на здравето, причинените морални страдания, осакатявания, загрозявания ипр. (решение № 99/08.10.2013 г. по т.д. № 44/2012 г. на ВКС, ТК, II ТО, решение № 66/03.07.2012 г. на ВКС по т.д. № 619/2011 г. на ВКС, ТК, II ТО). Лимитите на застрахователно покритие по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите следва да се имат предвид само като ориентир за конкретната икономическа обстановка, при която е настъпило увреждането, без да представляват самостоятелен критерий за размера на обезщетението (решение № 23/25.03.2014 г. по т.д. № 1154/2013 г. на ТК, II ТО, решение № 157/28.11.2014 г. по т.д. № 3040/13 г. на ТК, II ТО и др.). Релевантните обстоятелства следва не само да се изброят, но и да бъдат обсъдени и анализирани в тяхната съвкупност (решение № 93/23.06.2011 г. по т.д. № 566/2010 г., на ВКС, ТК, II ТО; решение № 158/28.12.2011 г. по т.д. № 157/2011 г. на ВКС, ТК, I ТО и др.), за да бъде размерът на обезщетението надлежно обоснован.

Прави евентуално възражение за съпричиняване на вредата от страна на З. В.. Тя е била без поставен предпазен колан. Можела е да избегне или ограничи травмите си, ако е била с поставен предпазен колан при същия механизъм на ПТП.

Моли да се съобрази съда с указанията на ВС дадени в т. 7 на ППВС № 17/63 година, относно задълженията на съдилищата при прилагане на чл. 51 ал. 2 ЗЗД: Пленумът счита, че трябва да обърне внимание на съдилищата при разглеждане на делата за отговорността за вреди от непозволено увреждане да прилагат правилно чл. 51. ал. 2 ЗЗД. Обезщетението за вреди от непозволено увреждане се намалява, ако и самият пострадал е допринесъл за тяхното настъпване. В случая е от значение наличието на причинна връзка между поведението на пострадалия и настъпилия вредоносен резултат, а не на вина. Затова, когато малолетно дете или невменяемо лице допринесе за настъпване на резултата, съобразно обстоятелствата на случая следва да се приложат разпоредбите на чл. 51. ал. 2 ЗЗД.

независимо от това, че такова лице не може да действа виновно.

Претенцията за лихва от датата на ПТП не е съобразена с чл. 380 КЗ и чл. 497 КЗ. След предявяване на претенцията от увреденото лице, застрахователят е изискал допълнително документи за установяване основателността ѝ. Такива не са представени от молителите, а съгласно чл. 497 ал. 1 т. 2 КЗ: *Застрахователят дължи законната лихва за забава върху размера на застрахователното обезщетение... освен в случаите, когато увреденото лице не е представило доказателства, поискани от застрахователя по реда на чл. 106. ал. 3.* какъвто е настоящия случай. Следователно ответникът не е в забава и попада в законовото изключение, според което застрахователят не дължи лихва, поради неизпълнение от страна на увреденото лице.

От представените по делото писмени доказателства, показанията на свидетелите Светлин Дилианов х, Даниела Георгиева Д.а, заключенията на съд.-медицинската експертиза, изготвена от вещото лице - д-р Д. и съд.-автотехническата експертиза, изготвена от вещото лице инж. К., съдът приема за установена следната фактическа обстановка:

От приложения констативен протокол за ПТП с пострадали лица, съставен от полицейски служител при РУП-Ябланица и скицата на ПТП, двата документа от дата 16.06.2022 г., се установят изложените в исковата молба факти, а именно:

На 16.06.2022 г. водачът х управлявал л. а. марка „Ауди“ с д. к. № х по път III 3082. Около км. 26+569 в посока ПП I-4 км 07+100 водачът нарушил правилата за движение по пътищата, отнел предимството на лек автомобил марка „Опел“, модел „Корса“ с ДКН № хх вследствие на което настъпил сблъсък между двата автомобила и са причинени телесни повреди на ищцата. Във връзка с ПТП е образувано досъдебно производство/д.п./ № 46/2022 г. по описа на РУ-Ябланица и пр. пр. № 2674/2022 г., по описа на РП - Ловеч, ТО - Тетевен.

С постановление на РП-Ловеч-ТО-Тетевен от 17.10.2022 г. е прекратено наказателното производство по цитираното досъдебно производство, водено за престъпление по чл. 343, ал. 1, б. „б“ от НК, поради несъставомерност на деянието, а именно причиненото вследствие виновното поведение на водача Пешев ПТП телесно увреждане на ищцата съставлява лека телесна повреда по смисъла на чл. 130, ал. 1 от НК.

Ищцата е предявила молба-претенция до ответника за заплащане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер на 60 000 лева, като е посочила в същата 15-дневен срок за становище от ответника. От отбелязването върху молбата съдът прави извода, че същата е входирана при ответника на дата 21.09.2022 година.

На 12.12.2022 г. е изведен отговор от ответника до ищцата, в която са изискани посочени в същия доказателства/документи, които следва да представи допълнително ищцата.

От заключението на съд.-автотехническата експертиза се установява следното:

Като механизъм на ПТП в заключението е отразено следното: На 16.06.2022 г. около обяд, водачът на лек а-л „Ауди“-В4 с рег. № хх х го управлява по път III 3082, около км. 26+569 в посока ПП I-4 км 07+100. Времето е слънчево, сухо. Кръстовището е „У“ образно

със затревен остров по средата. Той го разделя на два ръкава - първият посока огледа е за влизащите в х. Вторият ръкав след затревен остров е за вливане в път LOV 1253. Лек а-л „Ауди“ е намерен на трета предавка при огледа. Пешев не преминава в дясно на острова и след това да се включи в път LOV1253, а преминава вляво от него/там няма знак „Б2“ - Спри! Пропусни движещите се по пътя с предимство“, който остава в другия „ръкав“ и се вижда на снимка на стр. 72 от делото/. Той се движи с ниска скорост, но видно на трета предавка, т. е. не е спирал в района на кръстовището за да се огледа и пропусне движещите се по пътя с предимство. Навлизайки в дясната лента на път LOV1253, в която се движи другият участник в ПТП - тов. а-л „Опел Корса“/вероятно вещото лице е имало предвид лекотоварен автомобил-бел.сѹд./ с водач Станислав С. Станев от гр. Тетевен, настѹпва удар с предна дясна част на товарния а-л „Опел Корса“ и предна лява част на лекия а-л „Ауди“-В4. При удара возещите се в лекия а-л „Ауди“ - водач Пешев и пътничка - В., вследствие на ударния импулс политат напред и наляво. Двата са били с поставени предпазни колани, които при удара са ги задържали към седалките, но този на В. ѳ нанася травма вляво - счупено ребро, синини и др. След удара двата а-ла променят посоката си на движение - товарният наляво, лекият надясно и се установяват в положението отразено в огледния протокол и видно от снимковия материал, приложен към делото - стр. 69-70-71.

По отношение възможността за предотвратяване на ПТП от страна на виновния водач е посочено следното:

Водачът на л. а. марка „Ауди“ с ДК № СО ххх - хх е имал възможност да предотврати настѹпването на ПТП при спазване на правилата за движение. Той е трябвало да премине отдясно на разделителния затревен остров, да спре на знак „Б2“, да се огледа в двете посоки и тогава да предприеме навлизане в път LOV 1253. Това би позволило на тов. а-л участник 2 в ПТП да премине и ударът би бил избегнат. Начинът на преминаване на кръстовището говори, че Пешев не е познавал добре пътя в района на ПТП. При отиването си до х той е влязъл и преминал точно през този „ръкав“ на кръстовището, по който се е опитал да премине и в обратната посока, връщайки се от селото.

Липсата на спирачни следи в района на местопроизшествието, малкото ротиране и изместване на двата а-ла показва, че не скоростта е причина за настѹпването му. Пешев е трябвало да премине отдясно на разделителния остров/правилната страна/, където щеше да види пътен знак „Б2“, да спре и да пропусне движещият се по път с предимство тов. а-л „Опел Корса“ с водач х.

Скоростта не е предпоставка допринесла за удара. Просто е трябвало да установи автомобила и да се огледа излизайки на път LOV 1253, който е с предимство и по който е имало **движение** - тов. а-л „Опел - Корса“. В делото няма данни за употреба на спирачки от страна и на двамата водачи.

Като причина за настѹпване на ПТП вещото лице е отразило следното:

Причина за настѹпване на ПТП от техническа гледна точка е движение на л. а. „Ауди“ с водач хх в неправилната част на кръстовището, вляво от разделителния остров,

където няма знаци в тази посока и не осигуряване на предимство на тов. а-л участник 2.

В заключението на съд.-медицинската експертиза са посочени претърпените телесни увреждания от ищцата З. В., както следва:

На З. С. В. ЕГН ***** от гр. Ябланица е причинено: Счупване на осмо ляво ребро; излив на кръв в лявата гръдна половина; Хематом в областта на гърдите и корема. Непосредствено след пътния инцидент, пострадалата е имала оплаквания от болки в дясната ръка, но при рентгеновото изследване не са установени увреждания на костните структури - най-вероятно се касае за мекотъканни контузии /натъртвания/ в областта на китката. В материалите в делото няма рентгенография/плака/ или магнитен носител, от рентгеновото изследване на гръдния кош.

При проведения преглед от специалист ортопед-травматолог са диагностицирани: Хигром / тумороподобно разширение от насъбрала се вода в сухожилието/ на гърба на дясната ръка; Шпор / костен израстък/ на петната кост на дясното ходило.

Така описаните травматични увреждания причиняват временно разстройство на здравето, неопасно за живота.

Диагностицираните тумороподобно натрупване на вода в сухожилието и костния израстък на петната кост не са в причинно-следствена връзка с преживяната травма при пътнотранспортното произшествие.

По отношение интензитета на увредата е отразено следното:

След пътнотранспортното произшествие е имала оплаквания от болки в гърдите, дясната ръка, в следствие и в дясното ходило, диагностицирано е счупване на осмо ляво ребро и хематоми на гърдите и корема. Тези увреждания причиняват значителни, интензивни болки за период от около 20-25 дни. Настоящите оплаквания от болки в дясната ръка и дясното ходило са от диагностицираните патологични промени, описани по-горе и нямат връзка с пътния инцидент.

Непосредствено след произшествието пострадалата е настанена в хирургично отделение за наблюдение. Лекувана е консервативно-обезболяващи, не се е налагало специализирана хирургична интервенция. Диагностицираните травми са напълно възстановени.

Като прогноза за лечението на ищцата вещото лице е отразило: Описаните при контролния преглед от ортопед-травматолог на 15.03.2023г подуване на дясната ръка и костния израстък на петната кост на дясното ходило, от които са настоящите оплаквания, могат да се лекуват, в никакъв случай не са опасни за живота на В. и не са в причинна връзка с произшествието.

От показанията на свидетелите х и Д.а се установява, че след инцидента-ПТП, ищцата била в шок, неадекватна, тя е с изкуствено чене и от удара ченето беше счупено и паднало, била ужасно уплашена, била и се подула дясната ръка, оплаквала се от болки в крака, гръбнака, в ребрата отзад и в следствие се разбрало, че и е счупено 8 ребро. В болницата

се получила някакви обриви по тялото, посиняло при гърдите ,по корема.Като я изписаха от болницата не можела сама да се движи, оплакванията си останаха и понастоящем свидетелите се грижат за нея.ищцата има страх да се вози в автомобила , отзад се вози ,но при разминаване с колите има страх, има оплаквания и от изтръпване на ръката и кракът. Свидетелката Д.а твърди,че поС.но я водят на прегледи, на мамулог я водили веднага след катастрофата и сигурно пак трябва да я заведат.Поведението и след ПТП се променило, станало по нервна ,забравя ,не знае какво прави,преди това оставяли малкото дете да го гледа ,но сега не смеят, без свидетелите не може да се оправя.Преди инцидента бела много жизнена, животни гледала ,ходеше напред-назад, детето гледала , а сега е съвсем друг човек.

При така изложената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

Предявеният иск е с правно основание чл.45 от ЗЗД,във в-ка и с чл.432, ал. 1 от КЗ. Съгласно разпоредбата на чл. 432, ал. 1 от КЗ /в сила от 01.01.2016г./, увреденото лице, спрямо което застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“, при спазване на изискванията на чл. 380 от КЗ. Фактическият състав на иска по чл.432, ал.1 от КЗ се свързва с пълното и главно доказване от ищеца на реализирането на процесното ПТП, виновното причиняване на същото от деликвента, като вината на деликвента се предполага до установяването на противното, наличието на валидно застрахователно правоотношение между последния и ответното дружество, към момента на ПТП, претърпяните по вид и обем неимуществени вреди /телесни увреждания, болки, страдания и негативни преживявания/, причинната връзка между тях и деликта, размера на дължимото обезщетение за тях и изпадането в забава на ответника. В тежест на ответната страна е да докаже положителните факти, на които основава твърденията и доводите си, в това число и възраженията за съпричиняване, както и евентуално при успешно проведено доказване от ищеца - че му е изплатил застрахователно обезщетение за претърпените увреждания.

Обезщетението за неимуществени вреди според чл. 52 от ЗЗД, се определя от съда по справедливост - след преценка на вида и характера на увреждането, начин на причиняването му, последиците за здравето, продължителността на оздравителния процес, причинените морални страдания.

Съобразно събраните доказателства по делото, съдът намира за установено наличието на всички елементи от фактическия състав, пораждащ претендираните права на ищеца.

По произшествието и застрахователната отговорност: По делото е безспорно, а и от събраните по делото писмени доказателства, се установява съществуването към датата на процесното ПТП на застрахователно правоотношение по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ между ответното дружество и собственика на лек автомобил марка „Ауди“ с д. к. № х,за който е имало сключена застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите с ответника по полица № BG1021122000148568, валидна до 08.01.2023г., което ангажира отговорността му за заплащане на обезщетение за претърпените от ищеца имуществени и неимуществени вреди.

Изготвеният констативен протокол за ПТП с пострадали лица е един от трите предвидени в чл.2 от Наредба №Із-41/12.01.2009г./заглавие изм. –ДВ бр.198***г./ за документите и реда за съставянето им при пътнотранспортни произшествия и реда за информиране между Министерството на вътрешните работи, Комисията за финансов надзор и Гаранционния фонд, способи за документиране факта и последиците от настъпило ПТП /приложение №1 от Наредбата/.

При дадената законова регламентация не възниква съмнение, че протоколът по чл.3, ал.1 от Наредбата, съставен при условията на разпоредбата, се ползва с доказателствена и обвързваща застрахователя стойност. Представеният в случая протокол за ПТП, който разкрива изискванията на чл.3 от Наредбата, притежава обвързваща доказателствена сила, до доказване на противното, по отношение на факта на настъпилото ПТП с пострадали лица, уврежданията по МПС, местоположението на автомобилите спрямо пътното платно и датата и часа на тези факти. Относно наличие на причинна връзка между инцидента и травмите, получени от ищцата, е приета автотехническа експертиза, заключението по която се кредитира от съда в цялост. В нея е описан механизмът на произшествието .При съвкупния анализ на приобщения по делото доказателствен материал, съдът намира за доказан заявения в случая деликтен фактически състав, обезвредата на последиците от който следва се възложи в тежест на ответника, предвид безспорното му качество на застраховател по „Гражданска отговорност“ на автомобилистите с деликвента, към деня на произшествието. В този смисъл искът се явява доказан по основание.

По размера на неимуществените вреди:

Отчитайки предмета на застрахователно покритие по този вид имуществена застраховка, следва изводът, че при определяне на съдържанието и размера на задължението на застрахователя да обезщети причинените на трети лица неимуществени вреди, е приложим принципът за справедливо обезщетяване на болките и страданията, въведен с нормата на чл. 52 от ЗЗД. Съгласно задължителните за съдилищата указания, дадени с ППВС № 4/1968 г., понятието „справедливост“ не е абстрактно понятие, а е свързано с преценка на обективно съществуващи конкретни обстоятелства. За да се реализира справедливо възмездяване на претърпени от деликт болки и страдания, е необходимо да се отчете действителният размер на моралните вреди, с оглед на характера и тежестта на уврежданията, интензитета и продължителността на болките и страданията, както и икономическата конюнктура в страната, към момента на увреждането. В този смисъл е и константната съдебна практика /Решение № 25 от 17.03.2010 г. по т. д. № 211/2009 г., Решение № 206 от 12.03.2010 г. по т. д. № 35/2009 г. и др./.

Съдът като взе предвид гореизложените правни доводи и проведеното от ищца доказване - показанията на свидетелите х и Деимитрова намира, че сумата 5 000.00 лева е справедлив размер на обезщетението за причинените на ищцата неимуществени вреди, изразяващи се в преживени болки и страдания от причинените травматични увреждания- Счупване на осмо ляво ребро; излив на кръв в лявата гръдна половина; Хематом в областта на гърдите и корема.

Съдът **не възприема възражението** на ответната страна за механизма на ПТП, за съпричиняване, тъй като такова не се установява от заключението на вещото лице по съд.-автотехническата експертиза и другите събрани по делото писмени и гласни доказателства. По делото се установи, че причината за настъпване на ПТП от техническа гледна точка е движение на л. а. „Ауди“ с водач хх в неправилната част на кръстовището, вляво от разделителния остров, където няма знаци в тази посока и не осигуряване на предимство на тов. а-л участник 2.

Неоснователни са и останалите въведени в отговора на исковата молба възражения-за липса на доказателства за причинените телесни увреди на ищцата, в предвид и неоспореното заключение на съд.-медицинската експертиза.

Относно искането за присъждане на законна лихва върху дължимата сума:

Върху обезщетението за неимуществени вреди следва да бъде присъдена лихва за забава. В случая обаче лихвата не се дължи от датата на увреждането, както би била изискуема от прекия причинител на деликта.

Лихвата е дължима с изтичане на 15 - дневен срок от датата на сезиране на застрахователя с извънсъдебна претенция от страна на пострадалия – аргумент от [чл. 497 от КЗ](#). Законът свързва задължението на застрахователя да заплати лихва с датата, на която изтича срокът за представяне на всички необходими доказателства или с изтичане на тримесечния срок за произнасяне на застрахователя (която от двете настъпи по-рано).

В конкретния случай ищецът е изпратил покана за доброволно изплащане на парична претенция на 21.09.2022г, но не е представил всички изискуеми доказателства, указани му с писмото на застрахователя от 12.12.2022г, което е изпратено в срока по чл.496, ал.1 от КЗ. В предвид горното лихвата върху дължимото обезщетение се определя считано от датата на предявяване на исковата молба в съда-19.12.2022 година.

По отношение искането за определяне на адвокатско възнаграждение - Съобразно нормата на чл. 36, ал. 2 от ЗА, размерът на възнаграждението се определя в договор между адвоката или адвоката от Европейския съюз и клиента. Този размер трябва да бъде справедлив и обоснован и не може да бъде по-нисък от предвидения в наредба на Висшия адвокатски съвет размер за съответния вид работа. Същевременно, съобразно чл. 38, ал. 2 от ЗА, в случаите на предоставена безплатна адвокатска помощ, ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноски, адвокатът или адвокатът от Европейския съюз има право на адвокатско възнаграждение. Съдът определя възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в наредбата по [чл. 36, ал. 2](#) и осъжда другата страна да го заплати.

Съгласно регламентираното от Наредба №1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения в чл. 7, ал.2 за процесуално представителство, защита и съдействие по дела с определен интерес, възнаграждението при интерес от 1000.00 лв. до 10 000.00 лева и при уважен размер на иска от 5 000 лева е 800.00 лева., т.е. ответникът следва да плати в полза на процесуалния представител на ищеца - адв. Д.-САК, възнаграждение в размер на

800.00лв.

На основание чл.78,ал.3 от ГПК,ищцата дължи на ответника заплащане на сторени разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 780.00 лева,в предвид и данните за заплатеното на процесуалния представител на ответника възнаграждение.

С оглед определението по чл.83 от ГПК и освобождаване на ищеца от заплащане на такси и разноски по производството,ответникът следва да бъде осъден да заплати държавна такса в размер на 200.00 лева,както и разноски в размер на 300.00 лева.

Мотивиран от горното,съдът

РЕШИ:

О С Ъ Ж Д А ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО „БУЛ ИНС“- АД,ЕИК:8318030482,със седалище и адрес на управление в гр. София,бул.“Джеймс Баучер“ №17, представлявано от С. С. П. и К. Д. К., заедно, на основание чл. 45 от ЗЗД,във в-ка с чл.432 от КЗ, **ДА ЗАПЛАТИ** на З. С. В.,ЕГН:***** от град ххх сумата от 5 000.00/пет хиляди/лева,представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди, изразяващи се в преживени болки и страдания от причинените травматични увреждания от претърпяна злополука на 16.06.2022г., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 19.12.2022г. до окончателното изплащане на задължението,а за разликата до пълния претендиран размер на иска-до сумата от 10 000.00 лева,отхвърля иска,като неоснователен и недоказана.

Оставя без уважение искането за присъждане на законната лихва върху сумата от 5 000.00 лева,за периода от 16.06.2022г до 19.12.2022 година.

О С Ъ Ж Д А ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО „БУЛ ИНС“- АД,ЕИК:8318030482,със седалище и адрес на управление в гр. София,бул.“Джеймс Баучер“ №17, представлявано от С. С. П. и К. Д. К., заедно, **ДА ЗАПЛАТИ** на адвокат М. Д. Д.,адвокат от САК,с адрес на кантората:град Саофия,ул.т.4,на основание чл.78,ал.1 от ГПК,във в-ка с чл.38,ал.2,във в-ка с чл.38,ал.1,т.2 от Закона за адвокатурата,сумата от 800.00/осемстотин/лева,представляваща възнаграждение за оказана безплатна правна помощ на ищеца.

ОСЪЖДА З. С. В.,ЕГН:***** от грх да заплати ,на основание чл.78,ал.3 от Г П К , н а ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО „БУЛ ИНС“-АД,ЕИК:8318030482,със седалище и адрес на управление в гр. София,бул.“Джеймс Баучер“ №17, представлявано от С. С. П. и К. Д. К., заедно, сумата от 780.00/седемстотин и осемдесет/лева,изчислена съразмерно уважената и отхвърлена част от иска.

О С Ъ Ж Д А ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО „БУЛ ИНС“- АД,ЕИК:8318030482,със седалище и адрес на управление в гр. София,бул.“Джеймс Баучер“ №17, представлявано от С. С. П. и К. Д. К., заедно,да заплати по сметка на Районен съд-Тетевен държавна такса в размер на 200.00/двеста лева,както и разноски в размер на

300.00/триста/лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Ловешкия Окръжен съд, в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Тетевен: _____